

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/129/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204216
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5412204216.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom JUDr. Gabrielou Kyseľovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou žalobca žiadal od žalovanej zaplataenie čiastky 175,- Eur ako náhrady majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady na správu a vymáhanie jeho pohľadávky a čiastky 387,24 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55,32 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er/1254/2008 (súdnym exekútorom pod č. EX 3520/2006) tým, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Žalovaná sa k veci nevyjadřila.

Na pojednávaní dňa 07.01.2015 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p., keď právnemu zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 18.11.2014. Žalobca podaním zo dňa 19.12.2014 žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu. Súd toto subjektívne presvedčenie žalobcu nepovažoval za dôležitý dôvod pre zrušenie pojednávania. Právnemu zástupcovi žalobcu bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline z 25.11.2013 č.k. 11 NcC/66/2013-52 o nevyhlúčení zákonného sudcu Mgr. Zuzany Hartelovej, ku ktorému vylúčeniu sa vyjadřoval aj súčasný zákonný sudca (čl.44), doručil dňa 01.01.2014 a to spolu s uznesením z 25.11.2013 č.k. 11 NcC/70/2013-56, ktorým krajský súd rozhodol o tom, že miestne a vecne príslušným je Okresný súd Námestovo. Proti uzneseniu o nevyhlúčení zákonného sudcu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolenie, o ktorom bolo rozhodnuté Najvyšším súdom SR dňa 26.08.2014 tak, že dovolacie konanie bolo zastavené. Je tiež potrebné spomenúť, že v prejednávaní krajský súd rozhodol o nevyhlúčení zákonného sudcu JUDr. Jany Veselej ako zákonnej sudkyne v tom čase príslušného okresného súdu Dolný Kubín. Rozhodnutie bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 06.03.2013.

I keď v žalobe žalobca poukázal na určité dôvody, ktoré by mali zakladať vylúčenie zákonného sudcu, pokiaľ námietku zaujatosti zákonného sudcu nepodal (tak sa vyjadroval sám žalobca v mnohých obdobných konaniach, pokiaľ mu bol vyrubený súdny poplatok za námietku zaujatosti vzhľadom na to, že v žalobe argumentoval nutnosťou vylúčenia všetkých sudcov tunajšieho súdu, napr. konanie tunajšieho súdu sp. zn. 8C/184/2013 a s ním súvisiace uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2013 č.k. 7Co/148/2013-42) a ak súčasne ani v jednej z množstva takmer totožných vecí tých istých účastníkov (napr. konania tunajšieho súdu sp. zn. 5C/14/2013) zákonná sudkyňa JUDr. Gabriela Kyselová nebola nadriadeným Krajským súdom v Žiline vylúčená z prejednávania a rozhodovania uvedenej veci, nebol dôvod ani na postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednotlivými listinami tvoriacimi obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3Er/1254/2008 a zistil nasledovné:

Okresný súd Dolný Kubín na podklade žiadosti súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa 12.03.2006, ktorým žiadal vymôcť čiastku 9020,- Sk s príslušenstvom a na podklade notárskej zápisnice č. NZ XXXXX/XXXX spísanej dňa 30.10.2005 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, poveril dňa 13.04.2006 menovaného exekútora vykonaním exekúcie v prospech žalobcu ako oprávneného voči povinnému P. F.. Už po odstúpení exekučného súdneho spisu v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva na tunajší súd (zákon č. 511/2007 Z.z.) doručil žalobca ešte Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora požadujúc, aby bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol postúpený tunajšiemu súdu dňa 01.10.2010. Dňa 26.01.2011 tunajší súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana, aby v lehote 15 dní oznámil či si uplatňuje trovy exekúcie. Súdny exekútor dňa 09.02.2011 uplatnil trovy exekúcie vo výške 178,92 Eur.

Následne tunajší súd rozhodujúc vyšším súdnym úradníkom uznesením zo dňa 11.05.2011, č.k. 3Er/12544/2008-30 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a súčasne ju zastavil. V odôvodnení uznesenia (posledný odsek odôvodnenia uznesenia) súd konštatoval, že o zmene súdneho exekútora nerozhodoval, keďže došlo k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a jej zastaveniu, pričom rozhodovanie o zmene súdneho exekútora by bolo neúčelné. Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca dňa 18.07.2011 navrhujúc jeho zrušenie. Tunajší súd uznesením zo dňa 16.05.2012, č.k. 3Er/1254/2008-48 doplnil výrokovú časť uznesenia zo dňa 11.05.2011, č.k. 3Er/1254/2008-30 o výrok, ktorým uložil oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Keďže v priebehu exekučného konania sa nepodarilo doručiť povinnému z exekúcie P. F. zásielky, bol mu uznesením súdu zo dňa 01.08.2013 ustanovený opatrovník Obec Mútna a to aj z dôvodu, že blízky rodinný príbuzný odmietli pre povinného vykonávať funkciu opatrovníka a proti skôr vydanému uzneseniu dňa 13.09.2012 podali odvolanie a žiadali uznesenie zrušiť.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov - ďalej len „citovaný zákon“, ktorý v § 3 určuje, že za akých podmienok zodpovedá štát za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci; a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok a to 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Citovaný zákon neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ustanovenie § 9 citovaného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 (t.j. ku dňu podania návrhu na zmenu súdneho exekútora) príkladom za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami, a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž citovaný zákon zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie, špecificky za určité rozhodnutia dotýkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste a podobne). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na podklade žiadosti súdneho exekútora, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie a notárskej zápisnice ako exekučného titulu je tunajším súdom vedené exekučné konanie pod sp. zn. 3Er/1254/2008. Ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín ako exekučný súd poveril dňa 13.04.2006 vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana. Žalobca ako oprávnený dňa 20.09.2010 požiadal o zmenu exekútora na nepríslušnom súde, ktorý návrh žalobcu tunajšiemu súdu postúpil dňa 01.10.2010. V tom čase účinné ustanovenie § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - ďalej len „EP“ určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

V danom prípade tunajší súd ako súd exekučný o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodoval, keďže uznesením vyššieho súdneho úradníka zo dňa 11.05.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Vyhlásením exekúcie za neprípustnú odpadol dôvod rozhodovať o návrhu na zmenu exekútora, keďže dôsledkom vyhlásenia exekúciu za neprípustnú je zastavenie exekúcie. K vyhláseniu za neprípustnú došlo z dôvodu, že notárska zápisnica predstavujúca v danej veci exekučný titul nebola spôsobilým exekučným titulom. Ak by aj bolo vydané rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora a včas, exekúcia by bola vykonávaná na základe nespôsobilého exekučného titulu a ako taká by bola neprípustnou v každom štádiu konania, čoho dôsledkom by muselo byť jej zastavenie.

Inými slovami, žiaden súdny exekútor by plnenie, ktoré bolo predmetom notárskej zápisnice nemohol od povinného na jej základe vymáhať. O odvolaní žalobcu proti uzneseniu zo dňa 31.05.2011 síce právoplatne rozhodnuté nebolo, no súd sa tu plne stotožňuje s odôvodnením predmetného uznesenia, a preto nemá za danej procesnej situácie v konaní sp. zn. 3Er/1254/2008 dôvod zaujímať iný právny záver o neprípustnosti predmetnej exekúcie. Potvrďuje to aj rozsiahla aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR v rovnakých prípadoch (viď napr. rozhodnutia vo veciach sp. zn. 4ECdo/311/2013, 5ECdo/238/2013, 7ECdo/146/2013 atď.). Preto ak bolo rozhodnuté o neprípustnosti exekúcie a jej zastavení (i keď doteraz neprávoplatne) - teda v podstate v merite veci, podľa názoru súdu úplne odpadá praktická potreba rozhodovania o procesnej otázke zmeny exekútora, ktorá sa tým stáva čisto formálnou, resp. neúčelnou. Súd preto nemal preukázaný nielen nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodovaním o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora, ale nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdené ujmy. Žalobca v tomto smere napriek riadnemu poučeniu o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nielenže nepredložil, ale ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by mal súd vykonať, a ktoré by podporovali to, že práve v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu v súvislosti s jeho návrhom na zmenu súdneho exekútora utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu či ujmu nemajetkového charakteru, ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona. Za škodu, pri vzniku ktorej sa nahrádza skutočná škoda a ušlý zisk, nemožno podľa názoru súdu považovať iba subjektívne vyčíslené (a ničím neobjektívované) paušálne náklady na správu pohľadávky pomocou informačného systému v sume 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému v čiastke 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v čiastke 50,- Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania v čiastke 15,- Eur.

Skutočnou škodou je totiž ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného predstavujúca zníženie majetkového stavu poškodeného v porovnaní s jeho majetkovým stavom pred

škodnou udalosťou. Preto pri náhrade skutočnej škody možno kompenzovať iba tie účelne vynaložené výdavky, ktoré by nebolo nutné vynaložiť nebyť škodnej udalosti. Subsumpcia žalobcom uvedených nákladov pod ušlý zisk neprichádza potom do úvahy vzhľadom na samotnú definíciu ušlého zisku, ktorým je zmarený majetkový prospech očakávaný s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, ktorý však nenastal v dôsledku škodnej udalosti (v danom prípade v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu).

Treba tiež uviesť, že žalobca nielenže nepreukázal, ale ani nijako bližšie nevysvetlil ako paušálne náklady na správu pohľadávky voči povinnému súvisia s tvrdným nesprávnym úradným postupom súdu, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Ako už bolo uvedené, medzi nesprávnym úradným postupom a škodou musí existovať príčinná súvislosť, teda vzťah príčiny a následku, pričom je podľa názoru súdu logické, že určité administratívne náklady na správu pohľadávky by žalobca mal i v prípade, ak by exekučný súd formálne o zmene súdneho exekútora rozhodol. Vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca tiež nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvencia, riziko „zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným“), no nijako netvrdil ani nedokázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo v dôsledku postupu exekučného súdu. Súd tak nemal preukázaný nesprávny úradný postup, vznik škody na strane žalobcu ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a ani vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu.

Ak nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu nemajetkového charakteru (ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona), nebolo potrebné sa zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok (škodou a príčinnou súvislosťou) a tým pádom ani doplňovať dokazovanie bližšie žalobcom nešpecifikovaným znaleckým posudkom ohľadne výšky škody, či nešpecifikovaným znaleckým posudkom znalca z odvetvia európskeho práva, ktorý mal zodpovedať otázku interpretácie smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993. Súd preto žalobu zamietol.

Len pre úplnosť súd poznamenáva, že z rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).